

seender, der ligge udenfor dens egentlige Opgave, kan have overnaade nyttige Følger for de Paagjældende. Naar vi have ment, at denne Arbeidsbog skulde anstafles, var det nemlig i det Mindste for mit Vedkommende, ganske vist først og fremmest, fordi Kontrollen vilde komme til at svæve i Luften, naar man ikke havde et saadant Grundlag som det, at Enhver skal være i Besiddelse af Bog, men dernæst var det ogsaa, fordi det i det Hele vil være til Fordel for selve de paagjældende Personer, naar de da ellers ere ordentlige Arbeidere, at have en saadan Bog. Det vil i Sandhed ikke være til Skade for den ordentlige og dygtige Arbejderbefolkning, at det bliver Brug at medføre en saadan Bog, og at det bliver Brug, at Arbejdsherren vil se Bogen, forinden han tager en Mand i sin Tjeneste. Jeg tror, at det er en Foranstaltning, som kun vil vise sig ubehagelig for dem, som ikke godt kunne være deres Fortid beskjendt, men jeg tror ikke, at den vil kunne genere de gode og ordentlige Arbeidere, som i den Henseende ikke have Noget at skamme sig ved. Jeg har kun tilladt mig at fremkomme med disse faa Ord til Fordel for Udvalgets Forslag, men jeg kan meget godt forstaa, at der kan gøres mange Indvendinger derimod, saaledes som jeg i det Hele indtil videre vil fastholde, at der vistnok vil kunne gøres imod enhver Ordning paa dette Gebet. Men det forekommer mig ikke paa nogen Maade at kunne bevæge det Flertal her i Thinget, som ikke vil opgive Kontrolforanstaltningerne med den omvændende Arbejderbefolkning, til at indtage det Standpunkt at stemme imod alle Udvalgets Forslag og simpelthen vedtage de under Nr. 13 nævnte Forslagsstilleres Forslag. Jeg tror, at det Flertal, som ikke vil opgive Kontrolforanstaltningerne, uden at de faae noget Bedre i Stedet derfor, maa i saa Fald i det Mindste vedtage Underændringsforlaget under Nr. 14. Jeg kan nu paa ingen Maade indrømme den ærede Justitsminister, at dette Forslags Vedtagelse skulde være umulig i formel Henseende, det vil sige, at der ved Forslagets Vedtagelse skulde fremkomme noget Meningsløst eller i sig selv Urigtigt; thi det forekommer mig klart, at naar man udsletter § 24, har det til Følge, at Loven naturligtvis alligevel indirekte ophæver de Bestemmelser, der gjælde om Udlandinge, som komme i Strid med dens Indhold, og jeg kan ikke tro, at det er nødvendigt at udtale dette utrykkeligt. De Bestemmelser om Udlandinge, som ikke stemme med Loven, maa falde bort blot derved, at den nye Lov kommer ud, hvorimod der vil være opnaaet dette ved Vedtagelsen af Ændringsforlaget under Nr. 14, at de nugjældende Bestemmelser om Indlandinge blive staaende. Jeg skal nu gjerne gjøre den ærede Justitsminister den Indrømmelse, at det neppe vil være nogen særdeles tilfredsstillende Tilstand, der i saa Fald vil komme tilstede, men jeg betragter det derfor og-

faa som den bedste Betydning af Forslagets Vedtagelse, at det derved henstilles som et Spørgsmaal til fremtidig Overveelse, hvorledes man bedst skal komme til en Ordning. Jeg tror ikke, at man kan betragte et saadant Udfald af Sagen — det er i det Mindste mit Indtryk — som en heldig endelig Løsning af hele dette Spørgsmaal, og det er derfor heller ikke min Tanke, at man af den Grund skulde stemme for Ændringsforlaget; men jeg mener kun, at de maa stemme derfor, som ikke ville opgive det, man har; thi hvis man forlaster Ændringsforlagene under Nr. 11 og 12 og ligeledes forlaster Ændringsforlaget under Nr. 14, og simpelthen vedtager det af de andre Herre stillede Ændringsforslag, saa vil Følgen heraf ligefrem blive, at man aldeles skiller sig ved alle de Kontrollbestemmelser, der jærlig skulle passe paa Indlandinge, og ikke faar noget Andet i Stedet. Den Stilling mener jeg ikke, at de Herre, som jeg saa ofte har betegnet, kunne acceptere, de maa vistnok foretrække at fastholde det Resultat, som vistnok i og for sig ikke er fuldkomment og endeligt, men som lader Spørgsmaalet aabent og overlader til Fremtiden at faae noget Bedre end det, man hidtil har havt. Dette vil jeg ogsaa fra et vist Synspunkt finde rigtig, fordi det altid vil være meget vanskeligt for et Udvalg eller for enkelte Medlemmer, der ville benytte det private Initiativ, at komme til et tilfredsstillende Resultat i Sager som denne. Jeg indrømmer, at man vanskeligt kan opnaa et godt Resultat, naar ikke Regjeringen tager Sagen i sin Haand eller under alle Omstændigheder hjælper med til dens Ordning, og jeg kan derfor paa Sagens nuværende Standpunkt, hvis man skulde forlaste Udvalgets Ændringsforslag, ikke se, at der kan naas noget bedre Resultat end det, jeg saaledes har tilladt mig at antyde.

Formanden: Vi maa her standse, og jeg skal ansætte næste Møde til i Morgen Kl. 1 $\frac{1}{2}$. Dagsordenen vil da være:

Fortættelse af tredie Behandling af:

Forslag til Lov om Tilfyn med Fremmede og Rejsende m. m.

Mødet hævet Kl. 4, 50 M.